

10 Отдалечи ѿ мене ударанѣто Твое, ѿ борбата на-рѣката Твоя азъ се уталожихъ.

11 Когато сосъ величенїа наказвахъ челоуѣка за беззаконїе, пождасе както ѿ червикъ красотата му: наистина света (ѣ) секїй челоуѣкъ. *Διάφασμα.*

12 Послашай, Господи, молитвата моя, и дай слъшанѣ во выканѣто ми: не премълчи въ слъзите мои: защото самъ преселникъ у Тебе (и) пришлецъ, каквото сичките отцы мои.

13 Остави ме во упокоенїе, за да воспрїимамъ сила, преди до гдѣто не отидемъ, и не съществвамъ (вѣке).

ПСЯЛОМЪ л.

(Давидъ благодари Бога за благоволенїата, които бѣ прїалъ ѿ благостыната Негова.)

За първыя пѣвецъ. Псаломъ Давидовъ.

СЪЧЕКУВАХЪ въ терпѣнїе Господа, и преклониса камъ мене, чѣ выкатъ мой:

2 Извади ме изъ ровинъ бѣдна, изъ тинакъ каленъ, и постави на камень нозѣте мои, подтвърди стъпките мои:

3 И вложи во устата ми пѣсень нова, пѣнїе въ Бога нашего: ще видатъ мнозина, и ще съ уплашатъ, и ще съ надатъ на Господа.

4 Блазе си на оногova челоуѣка, който предложи Господа упованїе свое, и не пригледъва въ горделивите, нито во оныя които склонъватъ на лъжы.

5 Премноги си сторилъ Ты, Господи Боже мой, чѣдесата Твои: и помышленїата Твои (щото биватъ) за насъ не ѣ возможно да представи нѣкой въ Тебе: (ако) щехъ да извѣстввамъ и да говоримъ (за нихъ), превосхождатъ (всако) число.